Nordiska namnstudier, s. 108. — Efter 14—19 **broþir** har på den avslagna toppen av stenen följt ett namn i genitiv, varav nu endast den första runan 20 **þ** är bevarad. Av utrymmet att döma har det varit ett ganska långt namn, på omkring 10 runor. Dybeck har föreslagit **þorbiarnaʀ** Torbjörns.

U 541 är ristad av Öpir och signerad av honom. Den tillhör ett sent skede av hans verksamhet. Detta framgår såväl av den starkt degenererade ornamentiken som av inskriftens formulering: »Här ligger . . .» är en tydlig efterbildning av de medeltida gravvårdarnas »Hic iacet . . .» Det är därför intet tvivel om att denna runsten alltifrån början har hört hemma på Husby-Lyhundra kyrkogård. En inskrift med samma stilisering finnes vid kyrkan i grannsocknen Malsta, U 559.

542. Husby-Lyhundra kyrka.

Litteratur: B 934, L 606. J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 65; UFT h. 2 (1872), s. 32.
Avbildning: Träsnitt, signerat J. H. (Joh. Hadorph), i Peringskiölds Monumenta och B 934.

Fragment av en runsten fanns, enligt anteckning på träsnittet i Peringskiölds *Monumenta*, i »Husby Wapnhus dör» (B 934: »I Husby Wåckenhus dörren», L 606: »Vapenhusdörren»). Det är sedermera icke omtalat och har förgäves eftersökts.

Fragmentet utgör den övre, vänstra delen av en runsten, troligen en sandsten. Huruvida det har haft samband med något av de övriga fragmenten vid Husby-Lyhundra kyrka, kan givetvis ej avgöras.

Inskrift (enligt B 934):

. . . - · at · akun · r . . .
5

Till läsningen: 2 **a** har dubbelsidig bst, 4 **a** enkelsidig. 7 **n** har **n**-bst, men endast på v. sidan av hst.

L 606 läser r. 7 som **a** och supplerar ett **I** framför 1 **a**. Sålunda: . . . [**I**]**at · akua · r . . .**, vilket förmodligen har ansetts betyda ». . . lät hugga r(unor) . . .» Detta är dock sannolikt icke riktigt.

Fig. 291. U 542. Husby-Lyhundra kyrka. Efter B 934.